

v eno, ki so si po legi kraja in po družih dotikah kakor eno teló.

Slišali smo, de se tu in tam marsikteri zató temu zedinjenju zoperstavlja, kér plačane službe za-se ali za svojiga sina ali žlahtnika pričakuje, četa ali una soséska samostojna ostane in takó svoje vradnike ima.

Soseščanje bodite pazljivi, in dobro prevdarite, kdo vam prijazno zedinjenje vaše manjši soseske skako drugo odsvetuje, de boste zvedili, kam de pès taco molí.

Marsikteri se slini in hlini, kakor de bi vès goril za občni prid — pa če bi mu v serce vidili, bi spoznali, de le samopridnost iz njega govori. — Bodite tedej pazljivi in dobro prevdarite, kar sklenete!

Novičar iz Ljubljane.

Pretečeni teden nas je zgodovinska družba v Ljubljani s podobo slavniga domorodca Franceta Hladnika serčno razveselila. Imé Hladnika, izverstniga botanikarja, sloví po daljnim svetu, in nam Krajncam je mili obraz slepiga starčka predrag spomín. Žlahna gospá Hermanstalova je umetno izobrazila slavniga možá, kteriga podoba je v Ljubljanskim muzeumu shranjena. Potem obrisu je kamnorís napravljen, kteriga je zgodovinska družba 3. četerti svojiga časopisa pridjala. — Samó zavoljo tega lepiga darú ji prizanesemo, de je vnovič dolgočasni spisek v tem časopisu natisniti dala, v kterim gosp. Rechfeld še enkrat prazno slamo mlati v iménu „slovenskim.“ Mi smo za terdno sklenili, v ti že davno dognani reči ne besede več govoriti. Kdor v slovenskih rečéh ni od včeraj, vse to in še več vé, kar je gosp. Rechfeld v tem spisku vkupej spravil, — kdor se pa s slovenskimi rečmi dosihmal ni nič pečal, ta se pa tudi iz tega spiska še toliko ne bo zavedel: ali se gosp. Rechfeld poteguje za „krajnsko“ ali „slovensko“? Pametni Slovenci bi se nam smejali, če bi se s tacimi praznimi rečmi še na dalje vkvarjali; saj se jim takó smešnic ne manjka, če le dopise pisatelja p. v „Lloydu“ beró, ki je med družimi smešnicami unidan rekel: de je zató létas menj šolarjev v Ljubljani bilo, kér je — po vstavnih postavah — domači jezik v šole vpeljan bil!! Modri možák ni pomislil, de je létas zavoljo mnogih okoljšin povsod menj šolarjev v šolah bilo. Zna biti, de bo ta prijatelj „enakopravnosti“ drugo pot clo pisal, de je bilo tudi létas zató toliko gosenc in kebrov po deželi, kér jih je slovenski jezik zlegel. Pisaču p. ni nič nemogoče! — Pervikrat rojstni dan našiga presvitliga Cesarja slovésno praznovati, se v Ljubljani že davnej mnoge priprave, posebno za veličastno razsvitljenje mesta v petek zvečer, delajo. — Z veseljem smo brali oglas našiga deželniga poglavarja, de naj bi se po izgledu družih deželá tudi na Krajnském zaloga napravila, iz ktere bi se domačim v vojskah ranjenim in za delo pokaženim vojakam vsakolétni milodari dajali. Nadjamo se, de se bo bogata denarnica skupej spravila. — Zlo se govori in ta veséla novica se tudi v mnogih Dunajskih časopisih bere, de prihodnji mesec, ko se bo pervikrat splošna vožnja po železnici iz Celja do Ljubljane odpèrla, se bojo tudi Cesar v Ljubljano pripeljali, od kodar se bojo tudi v Terst podali. — Osnova (Entwurf) srenjskiga reda za Ljubljansko mesto, ktere izdelk je bil posebnemu odboru izročen, je že natisnjena in bo prišla sedaj v prevdarek celiga mestniga odbora. — Od več strani smo obžalovanje slišali zastran oznanila, po kterim ima mesca kimovca mesečni časopís slovanskiga društva v Terstu jenjati. Napoved v 5. listu nam sicer le oznani, de bo pojenjal — patudi to naj bi se nikar ne zgodilo. — Kolera se je na železnici krog Zagurja začela.

Novičar iz mnogih krajev.

Nar imenitniši in nar veselejši novica pretečeniga tedna je, de je mir s Sardinci sklenjen. Kar je bilo že večkrat govorjeno in že dolgo željeno, pa večkrat spet preklicano, je zdej gotovo. V Milanu je bilo imenitno pismo mirú podpisano; posamesne pogodbe pa še niso znane. Ta prigodba bo storila, de bo tudi Benečanam pogúm vpadel, čeravno so se 1. dan tega mesca iz mesta proti Kavarceri zagnali, tam okoli 100 volov vzeli in jih v Benetke spravili. — Na Ogerskim še zmirej ni bila razsodivna vojska. 3. dan tega so planili Madžari iz Komoranske terdnjave in so našo armado na levi breg Donave zagnali, veliko naših vjeli, in zraven tega tudi veliko živeža in 2750 volov naši armadi vzeli in v terdnjavo spravili. Kakor Dunajske novice pišejo, se je general Haynau s celo armado pregloboko v deželo podal in okoli Komorna premalo armade pustil. Tode, kér je berž od vsih strani več avstrijske in rusovske armade tu sém na pomoč primaširalo, bojo Madžare že vkrotili. Ali je mesto Rab v oblasti puntarske armade ali ne, se práv za gotovo ne vé. — Zdej stoji general Haynau s poglavitno armado v Segedinu blizu Madžarske poglavitne armade, ki na Maráši stoji. Ban se je s svojo armado čez Kikindo vzdignil in se je 6. dan tega mesca s tretjim oddelkom avstrijske armade pri Mokrinu sklenil. Od rusovskiga generala Paskeviča se bere, de je 4. dan tega mesca namenil, čez puntarsko armado planiti. Nar novejši novice povedó, de so bili Madžari pod vodstvom generala Bema v Erdelji od Rusovske armade strašno tepeni; Bem je Rusam komej všel. — Od Košuta se nič gotoviga ne vé; eni pravijo, de v spodnjih krajih černo vojsko nabira; drugi de je v Beligrad, še drugi de je v Orsovo zbežal. — Naš prvi minister Švarcenberg se je v Varšavo k Rusovskému cesarju podal; zakaj? se ne vé. — V Zagrebških nemških novinah beremo, de banalni odbor se ni nikdar zoper avstrijsko vstavo ustavil, ampak le to terja, de se vstava po pravi poti, namreč po horvaško-slavonskim zboru okliče; in zató se je tudi na bana obrnil. — Nadvojvoda Albrecht, Cesarjev brat, je za poglavarja v Majncu izvoljen. — Iz Gaete se še nič gotoviga ne zvé: kakšno vlado misli papež v svojih deželah vpeljati. — Pervi dan tega mesca se je snidel odbor Slovanov na Dunaji, ki imajo slovanski besedivnik za postavne bukve i. t. d. izdelati. Kér našiga Mazgona še ni pri tem zboru, jih je 19 v vsim skupej, namreč: 4 Čehi, 1 Moravan, 2 Slovaka, 3 Poljaki, 3 Rusini, 2 Serba, 2 Horvata, 2 Slovenca (namreč Dr. Miklošič in Dr. Dolenc). — Od našiga sedanjiga ministra úka grofa Leona Tuna so bukve v českim jeziku v natisu, kterih predlog je popis sedanjiga časa s posebnim pogledam na Česko deželo; radovedno se pričakuje ta knjiga. — Na Tiroljskim je nov davk vpeljan, za kteriga so soseske samé prosile in ministerstvo jim je pobiranje tega davka dovolilo — namreč davk za psè. Kdor ima psa, naj plača davk od njega. To je pravo in edino sredstvo, število nepotrebnih psov pomanjšati, kteri nam nar hujši bolezin — stekljino — prinesó.

Kratkočasnica.

Nekimu je bila v drenji ura iz žepa vkradena. Ob pravim času še tata zasači, ter mu velí: „Ne zamerite prijatelj! moja ura ne gré.“ K.

Današnjemu listu je pridjan 30. dokladni list.